

Deme Júlia Május 1-Jei Felvonuláson

Ez egy május elsejei fotó, valamikor az 1960-as évekből. Én is ott vagyok, de csak a fejem látszik a két ember mögött, akik egymásba karolnak. A munkatársakkal mentünk minden évben, szervezetten, és nem azért, mert mi sört meg virslit kaptunk volna, hanem meggyőződésből. Klassz dolog volt, és nem üvöltöztünk úgy, mint most a tüntetők.

1945-ben, az első szabad május elsején elmentünk apámmal a fölvonulásra. A közlekedés nem működött, ezért gyalog mentünk onnan a francból. Én akartam menni, mert lelkes voltam, és ott akartam lenni az első szabad május elsején. Be is mentünk, majdnem a Hősök teréig, és iszonyú,

több százezres tömeg volt. Mindenki borzasztó kíváncsi volt, hogy mit mondanak.

1945-ben volt egy sikertelen választás, a kiskgazdák győztek, de erős volt a baloldal, és őket támogatták az oroszok. Akkor nem úgy voltak itt az oroszok, hogy az ember éppen csak hallotta, hogy itt vannak, és néha látta őket, hanem tényleg itt voltak. Attól, hogy Budapest felszabadult, még nem lett vége a háborúnak, a háborúnak 1945. május kilencedikén lett vége. Mi, baloldaliak azt akartuk, hogy valahogy mi vegyük a kezünkbe a hatalmat. Többet nem mentem a szociáldemokratákhoz, a kommunistákhoz mentem. Én már a háború előtt is oda akartam menni, de akkor még illegális volt.